

baptistu vēstnesis

Ir oktobra sākums. Esmu lidostā, lai pēc pāris minūtēm dotos uz ASV, kur meklēsim jaunus sadarbības partnerus mūsu draudzēm un atbalstu Baltijas Pastorālajam institūtam (BPI). Dievs ir gādājis, ka līdz šim BPI ir varējis pastāvēt. Es ticu, ka arī turpmāk Dievs gādās, BPI varēs nodrošināt kvalitatīvu apmācību procesu un studentu stipendijas, kā arī būt par svētību ne vienai vien draudzei un kalpošanai.

Ka tik būtu studenti, kuri, mūsu draudzēs uzaugot, ir satvēruši aicinājumu doties mācītāja, draudzes dibinātāja vai misionāra kalpošanā!

Lūdziet, lai Dievs izredz un sūta strādniekus! Ja savā draudzē vai apkārtnē saskatāt topošos vadītājus, draudžu kalpotājus, sludinātājus un mācītājus – puīšus un vīrus, kuri ir uzticīgi Kristus sekotāji un kuriem apmācība Baltijas Pastorālajā institūtā palīdzētu spert nākamo soli personiskajā izaugsmē un kalpošanā, lūdzu, iedrošiniet viņus mācīties BPI vai vismaz piedalīties BPI Atvērto durvju dienā 5. novembrī. Mūsu katra

spēja pamanīt un iedrošināt var būt izšķiroša kāda nākamā mācītāja vai draudzes dibinātāja aicinājuma izpratnē.

Vairāk informācijas par BPI Atvērto durvju dienu un uzņemšanu 2012. gada grupā lasiet 10.lpp.

Lai esošās draudzes tiktu vadītas un lai jaunas draudzes varētu tikt dibinātas, šodien, tāpat kā Kristus laikā, ir nepieciešami vīri, kuri sadzird kalpošanas aicinājumu un uzdrīkstas tam paklausīt. Tas attiecas ne tikai uz puīšiem, kuri tikai nesen pabeiguši vai gatavojas beigt vidusskolu, tas attiecas arī uz vīriem, kam jau ir vairāk vai mazāk darba pieredzes, sekmīgi izveidota karjera vai nostabilizējies business. Kristus, izvēloties 12 apustuļus, aicināja dažādu profesiju un atšķirīgu raksturu cilvēkus. Tie bija cilvēki, kam aicinājums maksāja to, kas viņiem bija – ērtu un stabilu dzīvi, laivas, tīklus, darbu muitā. Arī šodien Kristus aicina!

Pēteris Sproģis

BPI direktors, LBDS bīskaps

Katastrofas, ciešanas, slimības un Kristus

Mazsalacas draudzes sludinātāja Valtera Mitāna svētruna

Mazsalacas draudzes sludinātājs Valters Mitāns

Es domāju, ka šī laika ciešanas ir nenozīmīgas, salīdzinot ar nākamo godību, kas atspīdēs pār mums. Arī visa radība ilgodamās gaida to dienu, kad Dieva bērni parādīsies savā godībā ... (Romiešiem 8:18-28)

Gandrīz katru nedēļu nākas dzirdēt par kāda cilvēka bojāeju vai katastrofu ar daudziem nevainīgiem upuriem. Šķiet, ka viens no skaļākajiem jautājumiem attiecībā uz Dievu ir – kāpēc Viņš pieļauj katastrofas, slimības, sāpes un citas ciešanas? Vai tiešām Dievs kontrolē pasaulē notiekošo? Kāpēc Viņš neko nedara? Vēstule romiešiem ļoti konkrēti runā par šo jautājumu. Es vēlos apskatīt sešas galvenās lietas, kuras uzsver Pāvils.

Visa pasaule ir pakļauta iznīcībai un ciešanām. Kā Pāvils mūsu situāciju apraksta 20.-21. pantā? Kas ir "Tas", aiz kā gribas pasaule ir pakļauta iznīcībai? Dievs. Otrs variants varētu būt Sātans. Taču Pāvils tālāk runā par cerību, kura tomēr cilvēkiem dota – viņš nerunā par Sātanu, bet Dievu. Tad jau taisnība ir tiem, kas jautā, kāpēc Dievs to visu pieļauj. Vai tiešām Radītājs būtu radījis cilvēku, lai skatītos, kā viņš mokās? Nebūt ne! Visas mocības ir sacelšanās pret Dievu sekas. Dievs radīja cilvēku pēc savas līdzības – dodot iespēju arī cilvēkam radīt. Viss Dieva radītais bija labs, bet cilvēks radīja grēku, to, kas nav labs. Un to, kas nav labs, ir jāiznīcina. Ne cilvēks, ne Sātans nekontrolē ciešanas. Tas ir pasaulei uzliktais sods. Šī laika grūtības ir rezultāts Dieva darbam, ierobežojot grēku, un tam pakļauti visi cilvēki.

Atbrīvošanas laiks tuvojas.

23. pantā Pāvils saka, ka, lai gan mēs visi ciešam un piedzīvojam grūtus brīžus, mēs gaidām un ilgojamies pēc atbrīvošanas. Ja Jēzus ir atbrīvojis mūs, ka mēs garā varam būt brīvi, tad mūsu miesas pestīšana vēl ir tikai priekšā. Kā Pāvils saka: "Mūsu piederība ir debesīs, no kurienes mēs arī gaidām Pestītāju, Kungu Jēzu Kristu, kas pārvērtīs mūsu zemības miesu, līdzīgu Savai apskaidrotai miesai, ar spēku, kurā Viņš arī spēj Sev pakļaut visas lietas." (Filipiešiem 3:20-21)

Kristus parādīja mūžību un deva cerību.

Kristus nākšana parādīja, ko nozīmē dzīvot pasaulē, bet nepakļauties tai. Kristus "izbaudīja" visus pasaules labumus, jo tas ir vienīgais, ko pasaulē varam iegūt – bēdas un zaudējumi. Bet Viņš arī atklāja mums cerību, ka šī pasaule un šī dzīve nav viss. Jēzus ne tikai stāstīja un rādīja, kā būs pēc šīs dzīves, bet arī deva mazliet no tās baudīt. Viņš dziedināja, pabaroja un pat uzcēla mirušos. "“Noejiet un atsakiet Jānim, ko jūs dzirdat un redzat: akli redz, tizli iet, spītāīgi top šķīsti, kurli dzird, miroņi ceļas augšām un nabagiem tiek sludināta prieka vēsts. Un svētīgs ir, kas pie Manis neapgrēcinājas.”" (Mateja 11:4-6)

Apgrēcināties? Kas gan tur ko apgrēcināties? Gan toreiz, gan tagad cilvēki apgrēcinās pie Jēzus darītajiem brīnumiem. No nāves Viņš uzmodināja vien kādus trīs cilvēkus un ne jau viņu lielās ticības dēļ, bet tādēļ, lai mēs redzētu un piedzīvotu to, pēc kā tiekties. Arī šodien Jēzus Svētā Gara spēkā var tevi dziedināt. Tomēr ne visus Viņš dziedina, jo dziedināšana ir apliecinājums tam, kas mūs sagaida pie Jēzus. Tā ir dzīvā cerība. Tas, kas ir redzams, tā vairs nav cerība, atgādina Pāvils.

Dievs kontrolē. Aiz katras slimības ir Dieva roka. Vai

tādēļ mums ir pamats uz Viņu dusmoties? Tu vari dusmoties, bet šaubos, vai tu to gribēsi darīt, zinot, ka Viņš ir tava vienīgā cerība visās grūtībās. "Es, Es tas esmu, un nav neviena dieva, vienīgi Es! Es nonāvēju, un Es daru dzīvu, Es ievainoju, bet Es dziedinu ..." (5. Mozus 32:39)

Kur tad paliek Sātans? Vai tad tas nav mūsu labklājības lielākais ienaidnieks, kurš mūs moka ar slimībām un problēmām, kurš atņēma visu ļābam? Jā, tas bija viņš. Bet kam Sātans prasīja atļauju? Dievam! Ļjaba sieva ieteica viņam atteikties no Dieva un mirt. Tomēr Ļjaba atbilde bija pārsteidzoša. Viņš savā slimībā un nespēkā nenolādēja Dievu, bet sabāra sievu un teica: "Ja mēs esam no Dieva labu saņēmuši, kā tad lai mēs arī nesaņemam ļaunu?"

Sātana darbi varbūt ir ļauni, bet tiem, kuri paļaujas uz Dievu, nekādas mocības un pat nāve neliks meklēt Jēgu dzīvei citur. Ja mēs slimībā dusmojamies uz Dievu, tad mēs noliedzam Viņa mīlestību. Mums ir jāmācās no šīs dzīves grūtībām. Tāpēc 28. pantā Pāvils atgādina – tiem, kas Dievu mīl, visas lietas nāk par labu.

Mums vajag lūgt Dievu pēc dziedināšanas un žēlastības.

Dievs mums vienmēr dod to, kas mums ir vislabākais, tāpēc ir svarīgi lūgt ne tikai pēc dziedināšanas, bet arī pēc ticības stiprināšanas laikā, kamēr dziedināšanu neesam piedzīvojuši. Ticības stiprināšana mums ir nepieciešama vairāk par miesas dziedināšanu.

26. pantā Pāvils saka: "Bez tam arī Gars nāk palīgā mūsu nespēkam; jo mēs nezinām, ko mums būs lūgt un kā; bet pats Gars aizlūdz par mums ar bezvārdu nopūtām. Bet Tas, kas izpētī sirdis, saprot, ko Gars grib, jo Tas pēc Dieva gribas iestājas par svētajiem." Lūgšana ir būtisks solis, lai tuvotos Dievam, it sevišķi

grūtā brīdī – it sevišķi, ja tā ir lūgšana pēc Dieva prāta.

Mums vienmēr jāuzticam Dieva spēkam un mīlestībai.

Kādi saka, ka dziedināšana ir atkarīga no ticības. Tie ir Sātana meli. Dziedināšana ir atkarīga tikai no Dieva. Ebrejiem 11:1 teikts: "Jo ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām." Pārpratumi par to, kas ir īsta ticība, rodas, lasot šīs vēstules pantus, kuros uzskaitīts, ko tik cilvēki nav spējuši ticībā paveikt – karaspēkus uzveikuši, lauvu mutes aizvēruši ... Tomēr 36.-38. pantā ir uzskaitīta arī citu ticīgo pieredze: "Citi izcietuši izsmieklu un pātagu sitienus, pat arī važas un cietumu. Viņi tika akmeņiem nomētāti, pārbaudīti, sazāģēti, mira no zobena, ..., trūkumu ciezdami, spaidīti, mocīti ..." Dieva godība parādās gan tad, kad kāds piedzīvo brīnumainu dziedināšanu, gan tad, kad tiek piedzīvota žēlastība grūtībās.

Patiesībā šī ciešanu un slimību teoloģija ir kā sīpols, kuru mizojo, mēs tuvojamies tam, kas ir derīgs un patiens. Tā mēs varam piedzīvot Dievu – mizojo, pa vienai kārtīnai un pat caur asarām.

Tātad – mēs visi esam pakļauti iznīcības verdzībai. Reiz nāks laiks, kad vairs nebūs ciešanu un sāpju. Jēzus Kristus, nomirstot pie krusta, izpirka mūsu vainu un dāvāja žēlastību. Viņš ar savu dzīvi ļāva ieskatīties mūžībā un piedzīvot to, kas mūs sagaida pie Dieva. Dievs kontrolē gan tos, kuri saslimst, gan tos, kuri tiek dziedināti. Viņa lēmumi ir labi, pat ja tie ir sāpīgi. Mums jālūdz Dievu gan pēc dziedināšanas, gan izturības slimībās un ciešanās. Mums jāpakļaujas Svētajam Garam, jo mēs nezinām, ko un pēc kā lūgt. Visbeidzot – mums vienmēr jāuzticam Dieva spēkam un mīlestībai. Pat tumšākajos un smagākajos dzīves brīžos.

Rīgas Mateja baptistu draudze

Mateja draudzes kopbilde. Foto: Tālvāldis Tālbergs

Rīgas Mateja draudze dibināta 1867. gadā kā Rīgas Sākuma Draudze. 1897. gadā pēc astoņām dažādām dievkalpojumu noturēšanas vietām un dramatiskiem notikumiem, draudze par 3000 zelta rubļiem nopirka zemi Matīsa ielā. 1902. gadā pēc arhitekta H. Melbarta projekta tika uzbūvēts pašreizējais dievnams. Mateja draudzē rodams aizsākums vairākām jaunām un tolaik nepierastām kristīgām kalpošanas nozarēm – te jau no iesākumiem bijis jauniešu pulciņš, draudzes koris (kopš 1888. gada), māsu pulciņš un tolaik pavisam jauna kustība – svētdienskola bērniem.

Kristības Mateja draudzes nometnē 2011. gadā. Foto: Viljams Šulcs

vadības nelokāmai nostājai, draudze saglabāja savu dievnamu. Tajā laikā Mateja draudzes dievnams bija arī patvērumš Rīgas Āgenskalna draudzei (1961-1992), kā arī Latvijas baptistu draudžu bīskapa kancelejai (1953-1992). Te ir kalpojuši mācītāji Augusts Krauze (1932-1945), Hugo Mednis (1945-1948), Andrejs Rēdlihs (1949-1952), Konstantīns Šmits (1953-1964), Fricis Hūns (1953-1959) un Arvīds Vasks (1964-1987). Par "savējo" uzskatām arī pašreizējo LBDS bīskapu un BPI direktoru Pēteri Sproģi.

Pēckara gados mūsu draudze nav iedomājama bez talantīgā kora vadoņa Jāņa Ezeriņa un viņa sieviņas Tatjanas. Ezeriņu dzīve, tepat dievnamā pavadīta, ir mūsu visu mantojums – gan kā piemērs ticības pastāvībai vajāšanas laikos un visu draudzes nozaru patiesai integrācijai, gan vienkārši kā pieredze par mājām, kurās vienmēr esi gaidīts. Ne tikai šodienas plaši izvērstā muzikālā dzīve, toreiz aizliegtā svētdienas skola, jauniešu darbs un palīdzība māsu draudzēm, bet arī sporta kalpošanas nozare, "Mana skaistā baznīca", praktiskās palīdzības darbs un pat sadraudzības kafejnīca (toreiz gan Ezeriņmātes virtuve) savas saknes rod šo abu patieso Dieva kalpu dzīvē un darbībā Mateja baznīcā. "Viņš parādīja, kā iet pie Dieva ar vieglumu," atcerējās kāda draudzes locekle.

1992. gadā – tikai gadu pēc Latvijas neatkarības atgūšanas - draudze uzsāka drosmīgu projektu – kristīga centra celtniecību. 1997. gadā jaunajā dievnama piebūvē darbu sāka kristīgs bērnu un jauniešu centrs "Matejs", kļūstot par mājvietu pirmsskolai, bēbišu skolai un visdažādākajām draudzes aktivitātēm.

Šodien draudzē Muzikālo kalpošanu vada Jāņa Ezeriņa darba tiešs turpinātājs Māris Dravnieks un darbojas pieci nopietni muzikāli kolektīvi (kamerkoris "Matejs" šovasar ieguva 1. pakāpes diplomu starptautiskā koru konkursā Maķedonijā). Kalpošana bērniem aptver bērnus no dzimšanas līdz brīdim, kad viņi iekļaujas jauniešu aktivitātēs, atsevišķas grupas veidojot bērniem līdz 4 gadu vecumam, pirmsskolas un sākumskolas vecumam,

Rīgas Mateja baptistu draudze

Dibināšanas gads: 1867.

Draudzes locekļu skaits

2011. gadā: 1 179

2010. gadā: 1 153

Svētdienskolēnu skaits: 70

4.-6. klases skolēniem un pusaudžiem. Vairākas reizes gadā notiek īpaši tematiskie pasākumi bērniem, bet skolas brīvlaikos – īpašas Bībeles skolas.

Sevišķā uzmanības lokā ir ģimenes, tādēļ jau otro gadu rudens pusē 8 nedēļu garumā notiek "Laulāto kurss", bet pavasarī uz mācībām tiek aicināti tie, kuri savas laulības vēl tikai plāno.

Tā kā mūsu draudze ir tik liela, īpaši svarīgi ir vienam otru iepazīt un pakavēties sarunās – gan aizlūdzot vienam par otru, gan līdzdalot savus piedzīvojumus ar Jēzu. Tādēļ jau 18 gadus mums ir iespēja pēc dievkalpojumiem pakavēties sadraudzības kafejnīcā.

Mateja futbola līgā jaunieši ne tikai spēlē futbolu, bet arī tiek aicināti uz ALFA kursu. Mācekļības darba lielākais uzsvars ir mazās grupas, un īpaši strādājam pie tā, lai mazo grupu vadītāji iegūtu nopietnu ticības briedumu. Vadītāji tiek apmācīti, sagatavoti un atbalstīti grupu vadīšanas darbā, lai mēs varētu sasniegt mērķi – katrs draudzes loceklis ir mazajā grupā. Savukārt tiem, kuri Dievu iepazīnuši tikai nesen, ir iespēja pievienoties "Dieva stāstam", bet tiem, kuru ceļš ved cauri krīzei personīgās attiecībās, ir iespēja pievienoties Klātbūtnes kalpošanas, kuras moto ir: "Man ir laiks tev!", veidotajām grupām.

Mateja draudze ir palīdzējusi nodibināt 8 draudzes: Jelgavas (1874), Jaunjelgavas (1878), Jēkabpils (1881), Rīgas Atmosdas (1924), Slokas (1931), Ogres (1945), Bauskas (1991) un Tērvetes (1994) draudzi.

Misijas un draudžu dibināšanas darbā vienmēr vajadzīgi dedzīgi cilvēki. Mācītājs Kaspars Šterns vairs nekalpo draudzei Mateja dievnamā, bet vada draudzes dibināšanu Rīgas rajonā – Langstiņos. Diakoni Ilvars Ieviņš, Jānis Biķis un viņu ģimenes veido draudzi Ropažos. Mārcis Dejus aktīvi dara misijas darbu Liepājas Karostā. Vairāki Mateja draudzes locekļi veido misionālās kopienas dažādās Rīgas vietās un Pierīgā. Mums ir prieks arī par to, ka pēdējo gadu laikā varam atbalstīt LBDS izglītības darbu. Baltijas Pastorālā institūta studentu rindās savu vietu atraduši 10 brāļi no Mateja. Viesmīlību izrādām, dodot naktsmājas Matejā BPI studentiem, kuri uz mācībām atbraukuši no citām Latvijas vietām.

Evanģēlijs ietver arī sociālo taisnīgumu, tāpēc sestdienās notiek divas kalpošanas mūsu "sestdienas draudzei". Plkst. 12:00 uz Sadraudzības pusdienām – gardu zupu – tiek aicināti trūcīgi cilvēki no trim Rīgas priekšpilsētām, bet plkst. 15:00 notiek sapulce trūcīgām ģimenēm ar bērniem, kur pieaugušos pulcējam īpašā dievkalpojumā, bet bērniem ir savas nodarbības. Pēc sapulces ģimenēm tiek izsniegtas pārtikas pakas ar pirmās nepieciešamības produktiem vienai nedēļai. Pārtikas paku iegāde notiek, sadarbojoties ar "Kraukļa fondu", bet pārējās vajadzības un sadraudzības pusdienas nodrošina draudzes locekļu ziedojumi.

Mateja draudzē šobrīd kalpo mācītāji Pēteris Eisāns un Ainars Baštiks, sludinātāji Andis Miezītis un

Miroslavs Tumanovskis. Draudzes Padomes priekšsēdētājs ir Armands Gertners.

Mūs var atrast ne tikai mājas lapā www.matejs.lv, bet arī portālos draugiem.lv un [facebook.com](https://www.facebook.com).

Šodien Mateja draudze ir šķērsojusi jau divu gadsimtu sliekšņus un vēl arvien ir vieta, kur simtiem cilvēku ir sastapuši Dievu, iepazīnuši jaunus draugus un joprojām gūst spēku aizraujošam dzīves turpinājumam.

Ziemassvētku vakara dievkalpojums 2010.gadā

Rakstu sagatavoja **Ilze Eris**, Mateja draudzes locekle un **Pēteris Eisāns**, Mateja draudzes mācītājs

Līgatnes baptistu draudze

Mēs, Līgatnes draudzes ļaudis, esam pateicīgi Dievam, ka Viņš draudzi ir svētījis un ļāvis tai pastāvēt dažādos laikos un arī šodien.

Baptistu garīgais darbs Līgatnes apkārtnē iesācies jau 19. gadsimta 80. gados, taču nav skaidrs, kad izveidojusies draudze, iespējams, jau 1881. gadā. Toreiz tā bijusi Paltmales (mūsdienu Augšlīgatne) draudze. Saskaņā ar J. Tervita "Latvijas Baptistu draudžu savienības draudzes pašreiz", ir zināms, ka no 1925.-1934. un 1945.-1949. gadam darbojās Līgatnes baptistu draudze. 1934. gadā Līgatnes draudze pievienojās Paltmales draudzei, kas 1937. gadā sāka ziedojumu vākšanu sava lūgšanu nama celtniecībai.

Pēc padomju varas gadiem Līgatnes draudzes darbības atjaunošana aizsākās 1988. gadā. Tad tika rīkotas evaņģelizācijas sapulces Līgatnes Kultūras namā, un dažos ļaudīs radās interese par Jēzu Kristu. Daži cilvēki izšķīrās sekot Viņam un ik svētdienas brauca uz Siguldu. Kopā ar māsu draudzes no Zviedrijas darbiniekiem vasarā izbraucām evaņģelizācijā, bet toreiz šķita, ka darbs ir veltīgs.

1990. gadu sākumā ar pārtraukumiem Kultūras namā sanāca pulciņš ļaužu, lai iepazītu Bībeli. Apmēram desmit Līgatnē dzīvojošie ticīgie bija Cēsu un Inčukalna draudzē. Arī Siguldas draudzē tika kristīti vairāki cilvēki no Līgatnes. Notika arī svētdienas skola, kuru vadīja Inese Lasmane.

1992. gada 10. aprīlī notika draudzes dibināšanas vai atjaunošanas sapulce.

Pašlaik Līgatnes draudzē notiek regulāri svētdienas dievkalpojumi plkst. 11:00, ik pirmdienas lūgšanas vakari, kuros Dievs atbild uz mūsu lūgumiem, ik ceturtdienas Bībeles studijas, kurās parasti lasām, pārdomājam izlasīto, dziedam un lūdzam. Otrajās un ceturtajās svētdienās apmeklējam vietējo veco ļaužu pansionātu, kurā turam nelielu svētbriēdi, par ko viņi ir arī priecīgi un pateicīgi. Reizēm notiek arī Bībeles nodarbības māsām, uz kurām pulcina Ilze Ozola.

Šovasar rīkojām nelielu nometni ar nosaukumu "Citi Jāņi", kurā izskatījām dažas tēmas par ticējumiem un māņticību, kas reizēm valda arī kristiešu vidū. Nometnes noslēgumā vienai dvēselei bija arī kristības.

Draudze sadarbojas ar kristīgajām nometnēm "Gančauskas" un "Norkalni", kurās kalpo mūsu draudzes locekļi. Sadarbojamies arī ar organizāciju "Ora", ar kuras atbalstu sniedzam atbalstu trūcīgajām ģimenēm.

Šogad atsācies svētdienas skolas darbs, kur savu roku šajā kalpošanā jau vasaras nometnes laikā iemēģināja Noneta Baumane. Tāpat arī katru otrdienu notiek kristīgās ētikas stundas Līgatnes vidusskolā, kuras pasniedz Silvija Rijniece.

Man šķiet, ka pastāvība ir viena no grūtākajām lietām. Tik daudzi ir iesākuši šo ticības ceļu, bet daudzi ir arī to pametuši. Droši vien kampaņas organizēt ir vieglāk nekā pastāvēt un degt bez apstājas pelēkajā ikdienā – te nu jādod Dievam gods, ka mēs aizvien šeit, Līgatnē, esam. Mūsu novēlējums sev un visām draudzēm ir:

Draudzes nometne

Kristības

Aktivitātes bērniem

"Esiet pastāvīgi lūgšanās, esiet ar tām nomodā ar pateicību!" (Kolosiešiem 4:2)

Lūdziet par mums, lai Dievs turpina svētīt un vadīt mūs kā draudzi, lai Viņa vadībā varam izvērst darbu ar jauniešiem un nostiprināt svētdienskolu.

Līgatnes draudzes sludinātājs Mārtiņš Rijnieks

No mājas grupas līdz – jaunai draudzei?

Jaunu draudžu dibināšana ir vārdu savienojums, kas tiek uztverts vienā no diviem veidiem: ar sajūsmu par kalpošanas iespēju vai pretēji – kā kaut kas nevajadzīgs, neērts. **Igora Rautmaņa**, Starptautiskās kristīgās studentu kustības “IFES Eiropa” asociētā reģionālā sekretāra un BPI Mentoringa programmas vadītāja, stāstījumā par savu mājas grupu manāma sajūsma par Dieva darbu caur šo paklausības soli Viņa aicinājumam.

svētdienas dievkalpojumā. Dievs darbojas visur, kur mēs esam. Jautājums ir – vai mēs to pamanām un esam Viņam pieejami.

Paralēli procesam, kas notika mūsu mazajā grupā, LBDS aizsāka jaunu draudžu dibināšanas kustību. Iepazīstoties ar tās mērķiem un apmācības modeli, secinājām,

Draudze ir daudz tuvāk tiem, kas nepazīst Kristu. Uzmanība tiek koncentrēta uz reālām vajadzībām, un ir vieglāk pamanīt, kā Dievs darbojas mūsu dzīvēs.

Šobrīd mums ir trīs grupas. Reizi mēnesī sešas ģimenes tiek vadītas tikšanās reizēs. Divreiz mēnesī mēs tiekamies

Lieldienas 2011: uz pasākumu bija aicināti visi nekristieši un kristieši, kas ir mazajā grupā. Piedalījās apmēram 30 bērni un 20 pieaugušie.

Kas ir draudžu dibināšanas kustība?

Mūsu Dievs ir misijas Dievs. Misija ilgu laiku tika saprasta kā došanās pasludināt Evaņģēliju ārpus Latvijas robežām. Pēdējos gados arvien vairāk secinām, ka misija ietver arī mūsu pašu valsti un ka tā nav tikai lokālie evaņģelizācijas pasākumi, bet arī jaunu mācekļu veidošana, kas var notikt caur jaunu draudžu veidošanu. Draudžu dibināšanas kustība ir sāls izkaisīšana no sāls trauka.

Kā sākās jūsu grupa?

Kad mēs ar ģimeni 2008. gada decembrī atgriezāmies no ASV, kur es pusotru gadu studēju Fullera teoloģiskajā seminārā, mums ar sievu bija pārliecība, ka mēs gribam uzsākt mājas grupu, jo tikai ar svētdienas dievkalpojumiem mums nepietiks. Svētdienas dievkalpojumi vairāk ir svinēšana, nevis “ēšana”. Daudzās pavēles “cits citam”, ko lasām Bībelē, mēs nevaram īstenot svētdienas dievkalpojuma kontekstā. Arī jaunu mācekļu – vadītāju veidošana ir daudz efektīvāka ar mazo grupu palīdzību. Tā kā pēc savas būtības esmu pionieris, kas uzsāk jaunas lietas, es pieļāvu, ka kādu dienu varētu pievienoties komandai vai veidot komandu, kura uzsāk jaunu draudzi.

Mēs lūdzām Dievu un definējām kritērijus, pēc kuriem mēs gribam aicināt cilvēkus uz mazo grupu. Tie bija cilvēki, kuri dod citiem – vadītāji, ģimenes cilvēki, kuriem nav daudz vietu, kur viņi saņem. Tā mēs, piecas ģimenes, sākām tikties divreiz mēnesī. Sākotnējais mērķis bija studēt Bībeles pārskatu un saprast, kas ir Dieva plāns un kā mēs tam varam pievienoties ikdienas dzīvē. Kalpot Dievam nenozīmē kalpot tikai

ka mēs jau darbojamies šajā virzienā. Ar M4 apmācības palīdzību mūsu grupai arvien aktuālāks kļuva jautājums, vai mēs ejam jaunas draudzes veidošanas vai arvien jaunu mazo grupu veidošanas virzienā. Šis jautājums joprojām ir aktuāls.

Kādi ir jūsu mērķi?

Mūsu galvenais mērķis ir piedalīties Dieva valstības celšanā caur mērķtiecīgu attiecību veidošanu ar nekristiešiem, kur mazās grupas un jauna draudze ir līdzeklis, nevis pašmērķis.

Es gribētu, ka kādu dienu no šīs grupas izveidojas jauna draudze, kuru vada nevis algots darbinieks, bet komanda. Ka mēs radām modeli, kurā draudze ir vairāk nekā svētdienas dievkalpojums, ka tā ir cilvēki, kas savā ikdienā skaidri izdzīvo savu misiju. Tas modelis, uz kuru, man šķiet, Dievs mūs vada, ir pavairošanās caur mazajām grupām un to sapulcināšanu vienreiz vai divreiz mēnesī uz sadraudzību un Dieva darba svinēšanu mūsos un caur mums.

Bet vai tam jānotiek tieši tādā veidā? Marka 4:26-29 ir līdzība par Dieva valstību – tās augšana tiek pielīdzināta sēklas augšanas procesam. Sējējs, kas varētu būt mēs, sēj vārdu. Šo procesu mēs varam kontrolēt, bet augšanas procesu – nē. Mums nav dots izprast pilnībā, kā tas notiks, mums ir jāuzticas Dievam, ka tas notiks un par to liecinās augļi.

Mājas draudzēm – mazajām grupām ir daudz praktisku priekšrocību, salīdzinot ar vienu lielu tikšanās reizi svētdienās. Katrs cilvēks tiek pamanīts, savstarpējā atbildība ir lielāka, vadītājiem atbildība ir mazāka par organizatorisko pusi, lielāka – par saturu.

nekristiešu grupās. Visas tikšanās notiek svētdienu pēcpusdienās vai vakaros.

Kādi ir jūsu tālākie plāni?

Nākotnes plāni ir salīdzināmi ar Marka 4:26-29 līdzību. Pašreiz mēs kā komanda lūdzam un mēģinām saprast, kāds ir nākamais solis. Mēs esam apņēmušies lūgt par svētdienas dievkalpojumu organizēšanu. Jautājums ir – vai mēs sapulcinām šos cilvēkus uz dievkalpojumu vai arī aicinām viņus uz tām draudzēm, kuras mēs paši apmeklējam? Saistībā ar to rodas jautājums par telpām un svētdienas skolu, jo mums visiem kopā ir vismaz 30 bērnu.

Mēs plānojam uzsākt jaunu grupu Ķekavā, tad Olaines pagastā – Dzērviņu ielā un, iespējams, arī Brankās un Ozolniekos. Pašreiz ir daudz neskaidrību. Mēs gribam, lai Dievs ir tas, Kurš kontrolē šo procesu, nevis mēs. Mums ir jābūt gataviem Viņam paklausīt un istajā brīdī atbilstoši rīkoties.

Grupas dalībniece Evija Mileiko stāsta:

Studiju gados biju iesaistīta Latvijas Kristīgajā studentu brālībā, kas deva skaidru priekšstatu par to, kādā draudzē es gribētu būt. Pēc absolvēšanas pāris gadus “karājos gaisā”, līdz izveidojās mūsu mazā grupa. Šī kopība man ir kļuvusi par vietu, kur piedzīvot Dievu, kopā studējot Bībeli, lūdzot, klausoties dažādās liecībās un izaicinot sevi. Piemēram, vēl pirms pusgada doma par mazo grupu savā dzīvesvietā likās nereāla, taču tagad tā vairs nešķiet kaut kas biedējošs un neaizsniedzams. Tādējādi, Dievs manā dzīvē ir kļuvis dzīvs.

Interviju sagatavoja Rīgas Mateja draudzes locekle **Anete Kukīte**

Bīskaps Jānis Tervits

(1936 – 2002)

Foto no Tervitu ģimenes arhīva

vēl it kā redzam viņu savu acu priekšā, ieskatāmieš viņa uzrakstītajā, balstāmieš uz viņa domām savu uzskatu argumentācijā un nožēlojam, ka vairs nevaram piekļaut pie viņa dzīvokļa durvīm vai piezvanīt pa telefonu un pajautāt padomu. Bet jaunajiem šis vārds jau ir tikai mūsu draudžu vēstures daļiņa, par kuru varbūt viņi ir kaut ko lasījuši vai dzirdējuši. Viens vārds daudzo vārdu vidū.

Kas bija Jānis Tervits?

Latvijas baptistu draudžu garīdznieks kopš 1966. gada. Mācītājs kopš 1970. gada. Kalpojis Mežgalciema, Aizvīķu, Vaiņodes, Jēkabpils, Liepājas Ciānas, Rīgas Āgenskalna un Aizputes draudzē. Latvijas Baptistu draudžu brālības bīskaps (1977-1990). Sludināšanas lekciju (1980-1990) dibinātājs, vadītājs un lektors. Lasījis lekcijas Latvijas Baptistu draudžu savienības Teoloģijas seminārā, Latvijas Universitātē un citās mācību iestādēs Latvijā, Krievijā, Baltkrievijā un Ukrainā. Vissavienības evaņģēlija kristīgo – baptistu savienības padomes loceklis (1979-1990), prezidija loceklis (1985-1990). Vispasaules Baptistu savienības Doktrīnu komisijas loceklis (1980-1990). Grāmatu "Latvijas Baptistu draudžu savienības draudzes pašreiz" (1995) un "Latvijas baptistu vēsture" (1999) autors. Teoloģijas goda doktors, praktiskās teoloģijas goda doktors.

Tie varētu būt galvenie punkti no viņa apjomīgā CV. To, kas slēpjas aiz šiem anketas datiem, pilnībā mēs nekad neuzzināsim, jo pat tuvākajiem draugiem Jānis savu iekšējo pasauli neatklāja. Viņš daudz ko paturēja pie sevis, savu dvēseles sāpi un pārdzīvojumus neizrādīja citiem, bet izdzīvoja viens pats, pēc tam ar jaunu spēku un vēl lielāku enerģiju likdamies iekšā darbā. No Tervitu ģimenes sastādītajā un izdevniecības "Amnis" 2009. gadā izdotajā grāmatā "Gaismas vadīts" publicētajām Jāņa svētrunām un dzejojumiem, kā arī laikabiedru atmiņām mēs varam nojaust, ka aiz skarbās ārējās čaulas faktiski slēpās jūtīga dvēsele.

Tu nespēku pazīsti, dvēsele mana,
Tu bagāti zini, kas sāpes un posts.
Nav tādu, kas tavu tukšumu mana,
Un vientuļajai būt ir tavs nebeidzams sods.

Brīnišķīga, daudzšķautņaina, brīžiem pretrunīga personība, ko, kā man šķiet, neviens nekad nevarēs pilnīgi izpētīt un izprast. Bet mēs varam teikt, ka viņš bija:

Darba cilvēks. Jau pirmajā tikšanās reizē es Jāni iepazīnu kā cilvēku, kam pirmajā vietā nebija dzīves ērtības un savs labums, bet gan darbs, darbs un vēlreiz darbs. Darba dēļ viņš varēja būt arī skarbs, kategorisks, brīžiem neiecietīgs pret cilvēkiem. Viņš bija autodidakts, viņam nebija sistemātiskas teoloģiskās izglītības, bet viņa pašmācības ceļā iegūtās zināšanas bija patiešām unikālas. Un mēs, vēlāk jau pat ārzemēs teoloģiski izglītotie, uzskatījām par lielu priekštiesību, ka varam ar Jāni debatēt un ieklausīties viņa viedoklī. Viņš ir paraugs tam, cik daudz cilvēks var sasniegt ar savu gribu un neatlaidību. Vēstures jomā vispār nav viņam līdzīga. Viņš izveidoja savu arhīvu, un viņa mājās krājās simtiem kataloga kartīšu un fotogrāfiju par baptistu darbiniekiem gan Latvijā, gan ārpus mūsu dzimtenes. Cik žēl, ka šis darbs līdz ar viņa aiziešanu mūžībā ir apstājies.

Maksimālists. Tervits necieta ne mazāko paviršību, nepadarītu vai pa roku galam padarītu darbu. Viņu apmierināja tikai tāds darbs, kurā tā darītājs bija ielicis sevi visu bez atlikuma. Viņš vienkārši nespēja saprast, ka darbu varētu darīt savādāk. Tādu mērauklu viņš ievēroja katrā savā darbā. Viņš sacīja: "Pat tad, ja to nepamanīs neviens lasītājs, darbā nedrīkst palikt autoram zināmas kļūdas un neprecizitātes." Viņa svētrunas vienmēr bija pamatīgi izstrādātas. Un vienmēr, pat pazīstamos tekstos viņš prata atrast kaut ko jaunu, svaigu, īpašu.

Savā maksimālismā J. Tervits bija ļoti prasīgs un kategorisks pret saviem darbiniekiem. Viņš bija autoritatīvās metodes pielietotājs kopdarbā, prasīja atbildību no sevis un citiem, kategoriski iebilstot pret paviršību un vienaldzību. Tas nereti izpaudās nesavaldīgi bargā un skarbā reakcijā. Daudzi mēs esam to piedzīvojuši. To viņš darīja ātri un no sirds, bet sirdī dusmas nepaturēja. Tāds nu viņš bija – ar augstām prasībām vispirms pats pret sevi, bet nedeļa atlaides arī citiem.

"Grāmatu tārps". Viņš daudz lasīja ne tikai teoloģisko literatūru, bet arī pasaules un latviešu klasikas darbus. Viņa bibliotēka bija tik liela, ka tai vairs nebija vietas plauktos, bet grāmatas krājās kaudzē uz grīdas. Grāmatas bija viņa lielā mīlestība. Tad, kad citi no ārzemju ceļojumiem veda mājās dažādu elektronisku aparatūru, Jāņa bagāža bija pilna ar grāmatām ne tikai sev, bet arī citiem, kas patiesi gribēja lasīt un mācīties.

Foto no Tervitu ģimenes arhīva

darbs vairs apkārtējiem nav vajadzīgs un pat draugi grūtā brīdī tevi nesaprot un pagriež muguru.

Sava laika cilvēks. Jāni Tervitu Dievs bija aicinājis darbam īpašā laikā. Tas bija viņa laiks. Viņš to apzinājās un pielika visas pūles, lai savu darbu padarītu un uzdevumu izpildītu. Bieži nesaprasts un pārprasts, jo tikai retie zināja smagā darba neredzamo pusi. J. Tervits sāpīgi pārdzīvoja, kad 1990. gadā nācās atstāt darbu Savienībā, bet viņš apzinājās, ka jaunais laiks Latvijā nāk ar pārmaiņām, kuras viņš nebija gatavs pieņemt. Mācītājs E. Mažis savās atmiņās atceras: "Tervits man teica: "Manā laikā es iemācījos cīnīties *pret*, tagad ir laiks, kad ir jācīnās *par*. Es nemāku cīnīties *par*, tāpēc es noēju malā, lai jūs, jaunie, varat mācīties un cīnīties *par*."

Diktatora tipa vadītājs. Mēs šodien dzīvojam demokrātijas laikā. Bet man šķiet, ka padomju ateisma laikos tikai ar Jāņa Tervita vadības formu varēja kaut ko paveikt uz tās bīstamās un ļoti šaurās robežas starp atļauto un aizliegto. Tas bija laiks, kad bija jāiet uz kompromisiem, jāuzņemas personiska atbildība un arī vienpersoniski jāpakļauj sevi iespējamām soda sankcijām draudžu darba attīstības dēļ.

Kolektīvai atbildībai šeit nebija vietas. Šodien, kad mēs dzīvojam citos apstākļos, kas brīžiem robežojas ar visatļautību un anarhiju, to ir grūti saprast un tāpēc arī pareizi izvērtēt. Mācītājs A. Ludviks saka: "Mēs strādājām laikā, kad mūsu valsti valdīja padomju ideoloģija. Tervitam bija jāiznes viss smagums, esot bīskapa amatā un veidojot attiecības ar ateistiskā pasaules uzskata pārstāvjiem. Viņam bija mūs jāaizstāv un pēc tam "jāatmazgājas" no tiem netīrumiem, kas viņam tika uzmeti. Mums, pārējiem, tā bija drošība, jo viņš zināja, ko dara. "Esmu bijis mācītājiem kā bufera zona. Viņi jau nemaz nezina, kas man ir bijis jāiztur," kādā sarunā Tervits man tā sacīja."

Dieva aicināts. Kopš 1952. gada, kad Jānis Tervits savu sirdi un dzīvi ielika Kristus rokās, viņš ir atsaucies dažādiem Dieva aicinājumiem. Un visiem viņš sevi pilnīgi ir atdevis un pildījis tos uzticīgi, sevi nežēlojot un izsmejot līdz pēdējam. Stingrs, principiāls un kategorisks, bet tajā pat laikā nesavtīgs, godīgs un

labestīgs, līdz galam uzticīgs savam Kungam – tāds viņš bija bīskaps Jānis Tervits. Viennozīmīgi viņš bija un joprojām ir autoritāte daudziem. Bīskaps P. Sproģis saka: "Viņa viedokli varēja pieņemt vai noraidīt, bet tas vienmēr izraisīja domāšanu un lika iedziļināties."

Jānis Tervits augstu ir pacēlis garīgās kalpošanas latiņu. Viņš māca mūs "rakt dziļi" un neapmierināties tikai ar to, kas guļ virspusē. Jānis Tervits piederēja pie stipro cilts un aicina arī mūs tādiem būt.

Ja tevi aicina – nevairies darba.
Ja tevi cildina – nevairies goda.
Ja tevi atstumj, tad nevairies sāpju.
Ja tevi nicina – nevairies piedot.

(J. Tervits, 1957)

Mācītājs **Ilmārs Hiršs**, D.Th.

JĀNIM TERVITAM – 75

27. novembrī plkst.16.00 Liepājas Cīānas draudzē notiks LBDS bīskapam un mācītājam Jānim Tervitam veltīts atceres dievkalpojums. Priecāsimies par jūsu piedalīšanos!

Pļaujāmā daudz – pļāvēju maz

Saulainajā 16. oktobra pēcpusdienā skaisti izremontētā Rīgas speciālā pamatskola – attīstības centrs sagaida nevis skolniekus, bet Rīgas Evaņģēlija baptistu draudzes locekļus un viesus. Rīgas Evaņģēlija baptistu draudze dibināta 2002. gadā, un tajā ir 20 locekļi. Šajā vietā Evaņģēlija draudze pulcējas jau trešo gadu. Šodien ir divkārtī svētki – Pļaujas svētki un draudzes gana Jervanda Grbačjana iesvētīšana LBDS sludinātāja kārtā. Abu notikumu jēga ietverta lielā uzrakstā zāles priekšā – "Pļaujāmā daudz – pļāvēju maz".

Dievkalpojumu vada draudzes diakons Boriss Kovaļovs. Draudze J. Grbačjana spēlētās gitāras pavadībā vienojas kopīgās pateicības dziesmās par ražu un Dieva svētību. Draudzi uzrunā draudzes gans Grbačjans, kā arī klātesošie kolēģi garīdznieki Leonīds Pastuhovs, Malkolms Firts, Nikolajs Vdovs un Viktors Abramovs.

Jervands Grbačjans svinīgi apliecina GB priekšsēdētājam Pēterim Eisānam

Jervandu Grbačjanu sveic Pēteris Eisāns

un draudzei, ka viņš ir atsaucies Dieva, nevis cilvēku aicinājumam kalpošanā, ka sludināšanā un vadīšanā autoritāte būs Bībele, ka iestāsies par draudžu vienotību un attīstību. Pēc tam Pēteris Eisāns un bīskapa vietnieks darbam krievu draudzēs Viktors Abramovs aizlūdz par Jervandu Grbačjanu un viņa sievu Diānu. Pēc LBDS sludinātāja licenses saņemšanas klātesošie ar ziediem un vēlējumiem sveic sludinātāju J. Grbačjanu.

J. Grbačjans kopā ar Malkolmu Firtu ir sācis darboties pie jaunas draudzes veidošanas Mežciemā, cenšoties nest Evaņģēliju dažādu tautību cilvēkiem. Šis topošās draudzes pārstāvji parūpējās par viskoloritāko sveicienu dziesmā, jo šobrīd grupu apmeklē arī kristieši no Kamerūnas un Kongo. Pēc sveicieniem jaunais sludinātājs pateicas visiem klātesošajiem par atbalstu un kopīgo kalpošanu, kā arī aicina visiem joprojām būt dedzīgiem Evaņģēlija sludināšanas darbā. Pēc dievkalpojuma visi tiek aicināti uz sadraudzību un mielastu.

Par Kristus mācekli Jervands kļuva pirms 35 gadiem, padomju varas gados meklēdams piepildījumu un dzīves jēgu. Viņš ir kalpojis par diakonu Rīgas Betānijas un arī Bēteles draudzē. 2002. gadā viņš kļuva par vienu no Evaņģēlija draudzes dibinātājiem un vadītājiem. Ar sievu Diānu laulībā viņi jau nodzīvojuši 45 gadus un izaudzinājuši meitu levu.

Par sludinātāja Jervanda Grbačjana pārraugu LBDS Padomē ir apstiprināts mācītājs Agris Miķelsons.

Vēlam Dieva svētību jaunajam LBDS sludinātājam kalpošanā!

GB priekšsēdētājs **Pēteris Eisāns**

Foto: Aivars Vadonis

Laulību seminārs

16.-17. septembrī Pāvilstā LBDS Padomes loceklis un Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis kopā ar savu sievu Kristīni Maži aicināja Kurzemes reģiona esošos un topošos mācītājus ar laulātājam dzīvesbiedrēm uz semināru par laulību. Bijām kopā gan pāri ar krietnu gadu pieredzi kopdzīvē, gan nesen precējušies. Paldies Edgaram un Kristīnei par sagatavotajām pārdomu tēmām! Mums bija iespēja gan uzklaut, gan dalīties pieredzē, gan dzirdēt no malas – sievietēm vīru viedokli un vīriem sievu viedokli. Mūsu ģimenei visvērtīgākais šķita laiks divatā, kad varējām pēc vadītāju gatavotajām vadlīnijām pārdomāt savas laulības vērtības. Ļoti interesanti arī bija iepazīt Kurzemes mācītāju ģimenes, uzzināt par vaļaspriekiem un pavadīt laiku sarunās un atpūtā.

Sandra Vadone, Mežgalciema baptistu draudze

Esmu mācījies no visa, kas ar mani noticis

*BPI 1. kursa students
Aleksandrs Ignatovs ir divu
skaistu, pieaugušu meitu
tēvs, kopš 2000. gada Rīgas
Misionēs draudzes loceklis,
arī – pulkvežleitnants.
Aleksandrs ir strādājis
milicijā un pēc tam policijā
kopš 1979. gada, vairākus
gadus vadot LR leM
Organizētās noziedzības
apkaršanas pārvaldes
Operatīvās izmeklēšanas
biroju.*

Sākotnēji daudzi bija pārsteigti, ka bijušais Operatīvās izmeklēšanas biroja vadītājs nolēmis mācīties BPI. Kā Tu nonāci pie šī lēmuma?

Tā kā draudzē sludināju, vadīju Bībeles studijas, mācītājs Pēteris Samoilčs man un Jevgēnijam Ivanovam ieteica iet mācīties BPI. Par BPI biju dzirdējis no bīskapa iepriekšējā LBDS kongresā, lasījis Baptistu Vēstnesi, bet to neattiecināju uz sevi. Domāju, ka mācības BPI attiecas tikai uz latviešiem. Mācītājam atbildēju, ka man, manuprāt, pietiek izglītības, pie tam es jau biju izdienes pensijā, strādāju, man bija vairākas kalpošanas draudzē. Paldies Dievam par visu to! Kas vēl vairāk man bija vajadzīgs? Bet mācītājs Pēteris Samoilčs bija uzstājīgs. Tad uzzināju, ko varēju, par BPI un mēs ar Jevgēniju satikāmies ar bīskapu Pēteri Sproģi – un tā nu es šeit mācos. Un šo savu lēmumu nemaz nenožēloju.

Kā ir mācīties BPI?

Mana sieva smejas, ka es visu mūžu mācos. Visu laiku paralēli Policijas akadēmijas pasniedzēja un izmeklētāja darbam es mācījos, jo ir pagrūti pateikt kaut ko, ko tu tā īsti nezini.

Mācīties BPI ir interesanti, man nav pārāk grūti, man rodas dziļāka izpratne par daudziem jautājumiem. Mani iedvesmo institūta vīzija – iziet ārpus baznīcas sienām, pasludināt Evaņģēliju, darināt citus par mācekļiem. Tas ir ne tikai BPI, bet katra kristieša uzdevums un aicinājums. Lai gan jāsaka, ka dažkārt draudžu cilvēkiem trūkst šī redzējuma, liekas, ka viņu kristietībai pietiek ar svētdienu baznīcā. Kad vēl nemācījos BPI, arī pats tā domāju. Tagad esmu sapratis, ka nepietiek tikai ar to, ka svētdienās paklausies sprediķi, ar kalpošanu draudzes iekšpusē. Tas man bija liels izaicinājums – man kaut kur jāiet, jāsludina Evaņģēlijs.

Vai Tu jau esi uzsācis kaut ko tādu darīt?

Es un daļa mūsu draudzes esam lūgšanu posmā par to. Lūdzam Dievu, plānojam uzsākt jaunu draudzi Vecmīlgrāvi. Tur dzīvo daudz krievvalodīgo, tuvumā nav nevienas krievu draudzes. Mēs vēlamies vispirms iepazīties ar apkārtni, ar cilvēkiem, apzināt tur dzīvojošos kristiešus, lai iesaistītu arī viņus. Domājam par to, kā uzrunāt cilvēkus – tajā rajonā ir aktīvi Jehovas liecinieki, un cilvēkiem, iespējams, būs pretreakcija, ja viņus uzrunās uz ielas. Viss notiek palēnām. Mēs lūdzam, lai Dievs apstiprina, kad ir īstais brīdis sākt jaunu draudzi Vecmīlgrāvi. Ir mēģināts to darīt jau iepriekš, ir būvēts nams, kas pēc tam ir nodedzis vai nodedzināts.

Līdz galam vēl neesmu pārliecināts, ka tā ir mana lieta. Es esmu gatavs iet tur, kur Dievs sūtīs mani kalpot. Man gribētos, lai Dievs man skaidri pasaka, ko un kā un – vai man tur būt.

Kā parasti Dievs runā uz Tevi?

Spilgtas vīzijas es neredzu. Dievs uz mani runā, man lasot

Vārdu, caur cilvēkiem. Ja man vairākkārt tiek atkārtotas kādas lietas, tad rodas pārliecība, ka tas ir no Dieva. Arī ja man nav argumentu, kāpēc kaut ko nedarīt, tad piekritu darīt. Parasti jau pats darītājs ir vislielākais ieguvējs. Pārsvārā man pašam visvairāk ir vajadzīgs tas, ko esmu sapratis, gatavojot sprediķi vai Bībeles studiju.

Pastāsti, no kurienes Tu esi nācis!

Piedzimu un uzaugu es laukos – 5 km no Viesītes. Vecāki strādāja sovhozā. Mums bija savi lopiņi, daudz darba visu gadu. Uz skolu katru dienu gāju 4 km. Mācījos es diezgan labi, centos labi uzvesties, būt aktīvs. Man bija daudz pienākumu, biju arī pionieru vadītājs.

Vidusskolas gados es dzīvoju internātā, mums bija ļoti laba internāta vadītāja, kas ar mums ļoti aktīvi darbojās. Tur iemācījās disciplīnu, kaut arī laukos jau arī nebija daudz laika blēņas darīt – siens jāvēc, dārzeņi jāravē, malka jāskalda. Gaidot, kad mani iesauks armijā, pēc vidusskolas mācības neuzsāku, aizgāju strādāt uz sovhozu. Dienēju 3 gadus – 7 mēnešus Sevastopolē mācījos par radistu, pēc tam dienēju uz zemūdenes Liepājā.

Kādi bija šie trīs dienesta gadi?

Šis laiks man iemācīja apzinību un striktu disciplīnu. No darba es nebaidījos, bet 70% no laika bija jāpavada, kaut ko tīrot, beržot katlus, kas ir tik lieli, ka jālien iekšā, lai tos izberztu. Mani toreiz neatstāja doma, ka esmu taču šeit, lai dienētu, piedalītos mācības, izlūkošanā! Tagad, vērtējot šo laiku, es redzu, ka tas mani disciplinēja, daudz ko iemācīja – šūt, gludināt, gatavot ēst. Es iemācījos arī pazemību, paklausību, jo dienestā nevarēja runāt pretī. Tas vēlāk palīdzēja, strādājot policijā.

Pēc dienesta atgriezies pie vecākiem, kuri dzīvoja lauku mājā 2 km no Viesītes, kādu laiku sovhozā strādāju par šoferi. Tad draugs pamudināja iet strādāt milicijā. Darbs tur mani piesaistīja, jo bija zināma disciplīna, bet ne tik traka kā flotē. Sāku tā nopietni nodarboties ar sportu, lai patiktu meitenēm, citādi viņas uz tādu apalīti neskatījās. Pēc 3 gadiem milicijā, kad biju labā sportiskā formā, iestājos Rīgas vidējā milicijas skolā. Pēc tam 5 gadus neklātienē mācījos arī Augstākajā milicijas skolā, kur ieguvu augstāko juridisko izglītību. Vidējās skolas praksē iepazīnos ar savu nākamo sievu – man patika

viņas izskats, tas, ka laba saimniece.

Tā kā apprecējos ar rīdzinieci, Viesītē neatgriezās. Strādāju Centra rajonā – Kriminālizmeklēšanas nodaļā. Toreiz dzīvojām komunālā dzīvokļa vienā istabā kopā ar jautriem, alkoholu mīlošiem kaimiņiem. Es aizgāju strādāt par iecirkņa inspektoru, jo viņiem bija cerības saņemt dzīvokli. Pēc tam strādāju par iecirkņa inspektoru vadītāju, taču pēc gada šajā amatā mani izsauca uz Galveno pārvaldi, lika izvēlēties – vai stāties partijā vai atstāt priekšnieka amatu. Mans tēvs izstājās no partijas, arī man bija iekšēja pretestība pret to.

Man bija apnicis cīnīties ar bezgalīgajiem skandāliem komunālajos dzīvokļos, vest pārrunas ar kaimiņiem, kas sūdzas viens par otru, biju noguris no tā, ka nekad neko nevarēja pierādīt, arī likums tā īsti nedeva iespējas kaut ko atrisināt, tāpēc es pieņēmu piedāvājumu kļūt par izmeklētāju. Kad notika pārmaiņas, aizgāju strādāt uz Organizētās noziedzības apkaršanas pārvaldes Spridzināšanas atklāšanas nodaļu par galveno inspektoru. Spridzināšanas 1990. gados Latvijā notika ļoti bieži. Tas bija smags, arī bīstams darbs, ja pārāk tālu iebāz degunu, tevi varēja arī izsekot. Arī man reiz sekoja noziedznieki. Pamanīju, ka seko, atrāvos, izmantojot operatīvās metodes. Taču pārsvārā izmeklēšanas darbā valdīja nerakstīts likums – zaglis zог, policists viņu ķer. Katrs darīja savu darbu.

Tad mani iecēla par Izmeklētāju priekšnieka vietnieku pārvaldē, pēc tam – par biroja priekšnieku. 2009. gadā aizgāju pensijā, pēc pakāpes būdams pulkvežleitnants.

Pēc tam strādāju apsardzē, kur vakarā, kad visi aiziet, varu gatavoties sprediķiem, Bībeles studijām. Es arī kalpoju draudzē un Kristīgajā radio. Reizēm šķiet, ka kalpošanu ir par daudz. Agrāk domāju, ka vajag daudz kalpot, darīt labus darbus, lai izpatiktu Kristum. Tagad saprotu, ka viss taču ir no žēlastības.

Kā Tu atgriezies pie Dieva?

Manas sievas vecāki bija pareizticīgie, un sieva vēlējās kristīt bērņus. Turklāt 1990. gados kristietība bija modē, arī mani tā sāka interesēt, es piekritu. Mani kristīja kopā ar meitu. Pēc tam Kongresa namā klausījos kādā sludinātājā. Mani viņa teiktais ļoti nopietni uzrunāja, viņš visu loģiski

izskaidroja – pa punktiem, kā manā darbā. Pēc tam to visu piemirsu, noliku visus materiālus plauktā līdz 2000. gadam.

2000. gads bija laiks, kad man darbā radās problēmas, biju aizņēmijs naudu, ko nevarēju laikā atdot. Tas mani grauza, sevi iekšēju apsūdzēju. Sāku par to lūgt, gavēt, sapratu, ka man ir jāmainās, prasīju Dievam, ko darīt, klausījos Kristīgo radio. Viss sāka risināties. Pēc šī īpašā laika ar Dievu nolēmu meklēt draudzi. Tā kā man Viesītē bija pazīstami baptisti, meklēju baptistu draudzi. Kristīgajā grāmatu galdā man ieteica aiziet uz Pestīšanas tempļa draudzi, kur esot ļoti dedzīgs mācītājs Jānis Šmits. Viss, ko draudzē runāja, dziedāja, likās, bija adresēts man. Sapratu, ka es esmu grēcinieks, izgāju priekšā. Šajā draudzē es arī paliku un kalpoju vēl joprojām.

Kas toreiz mainījās Tavā dzīvē?

Kolēģi bija šokā, ka es tā pēkšņi izmainījos. Daži uzskatīja, ka man "jumts aizbraucis", tagad draugi jau pieraduši. Tā kā es biju priekšnieks, darba vietā vispār aizliedzu lietot alkoholu, jo principā to arī nedrīkstēja darīt pēc likuma. Sāku visiem liecināt par Kristu – ne visiem tas patika. Daži uzklausīja, citi, savukārt, teica, lai nebāžos virsū ar saviem baptistiem, jo viņi no citas konfesijas. Es arī saviem priekšniekiem liecināju.

Tāču visvairāk es ietekmēju savu mammu – viņa atgriezās, kļuva dedzīga kristiete, gāja uz draudzi, sludināja saviem kaimiņiem. Vairākus gadus vecākiem vedu dziesmu ierakstus. Likās, ka nekas nemainās. Taču pēc tēva nāves mamma gandrīz kā uzplauka, kristījās. Arī mans tēvs, guļot uz nāves gultas, atzina, ka viss ir Dieva rokās.

Kā mēs varam aizlūgt par Tevi?

Lūdziet, lai Dievs man atklāj savu gribu. Lai Dievs izmanto mani tur, kur Viņš grib. Lai mūsu ģimenē ir vienotība Kristū, lai sieva neuztver mani kā mācītāju, lai mēs varētu mierīgi sarunāties par Dievu, Kristu. Pārējais jau tiks piemests klāt!

Interviju sagatavoja **Nora Rautmane**,
BPI Programmu administratore

Rudens mācību seminārs svētdienskolotājiem

Rudens mācību seminārs svētdienskolotājiem notika 30. septembrī un 1. oktobrī sadarbībā ar starptautisko bērnu kalpošanas organizāciju "Kidz At Heart International" (ASV). Galvenās semināra tēmas "Tu esi Dievam svarīgs", "Bībeles atdzīvināšana" un "Bērnu iesaistīšana nodarbībās un lūgšanu kalpošanā" noklausījās un tematiskajās darba grupās piedalījās 40 svētdienskolotāji no 22 draudzēm. Svētdienskolu apvienība pateicas par iespēju izmantot Baltijas Pastorālā institūta mācību klases un dienesta

viesnīcu vieslektoru uzņemšanai.

28. septembrī notika arī LBDS Svētdienskolu apvienības darba nozaru prezentācija BPI studentiem, lai veicinātu SA piedāvāto resursu izmantošanu bērnu kalpošanā draudzēs.

Studentiem tika

sniegts īss pārskats par svētdienskolu vēsturi, Bībeles studija par bērnu dievbijīgu audzināšanu un evaņģelizāciju, kā arī parādīta video prezentācija par SA organizētajiem pasākumiem. Jau pieminētie vieslektori – piecas svētdienskolotājas no ASV – iepazīstināja studentus ar organizācijas "Kidz At Heart International" filozofiju, mērķiem un darbu visā pasaulē, kā arī iesaistīja studentus interaktīvās nodarbībās.

Materiālu sagatavoja **Elza Roze**, SA Priekšnieka vietniece
Foto: Agnese Karapetjana

Māsu apvienības konference

Mazsalacas baptistu baznīcā 24. septembra rīts bija rosības pilns. Tika gaidītas sievietes uz Māsu apvienības rudens konferenci, kuras tēma bija "Uzticamība, lēnprātība, atturība". No rīta viesi tika aicināti uz tasi kafijas un kopīgu sadraudzību.

Konferences iesākumā viesus mīļi sveica Mazsalacas draudzes sludinātājs Valters Mitāns, un kopīgo slavēšanas brīdi vadīja draudzes ansamblis Inetas Martinsones vadībā.

Kopā esam 92 māsas un brāļi, kuri vēlamies izzināt Svētā Gara augļus. Mums visiem palīdz iepazīties Vidzemes Māsu vadītāja un Valmieras draudzes māsu pulciņa vadītāja Līga Rozenštoka. Mēs esam no dažādām draudzēm – kupli pārstāvētas ir Rīgas draudzes, arī Valmieras, Cēsu, Līgatnes, Krimuldas, Limbažu, Auces draudzes. Vistālāk pie mums ir ieradušās māsas no Ventspils draudzes.

Mūsu galvenais viesis bija Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis. Viņš dalījās pārdomās par Svētā Gara augļiem – uzticamību, lēnprātību un atturību, cik ļoti tās ir savstarpēji saistītas. Pēc šīm pārdomām mazajās grupās pārrunājām dzirdēto un sarunājāmies par pašu pieredzi ar šiem Gara augļiem.

Īpašu sveicienu konferences dalībniekiem bija sagatavojis Mazsalacas draudzes koris, izpildot nelielu koncerta programmu, kurā katras dziesmas vārdi bija pārdomu vērti un līdzīgi vedami sirdīs.

Savas pārdomas par Gara augļiem stāstīja arī draudzes sludinātājs Valters Mitāns, aicinot mūs ne tikai saņemt, bet arī dot tālāk svētības, kuras mums ir dāvājis Dievs.

Konferences dalībnieki pie Skaņā kalna

Šajā konferencē tika pabarots ne tikai mūsu gars, bet arī miesa. Par to rūpējās draudzes māsa Mirjama Martinsons. Pēc kārtīgām pusdienām sākās ekskursijas pa Mazsalacas pilsētu uz Skaņo kalnu. Apciemojām arī Mazsalacas Sv. Annas baznīcu, kurā kopīgi vienojāmies dziesmā un ieklausījāmies nelielā vēstures atskatā par šo luterāņu draudzi. Tad devāmies uz Skaņā kalna pusi, kur kopīgi meklējām atbalsi gan ar vārdu, gan dziesmu palīdzību un baudījām Dieva radīto skaistumu dabā. Esam Dievam ļoti pateicīgi par šo dienu, kurā varējām iepazīt Viņa vārdu un gūt veldzi savām dvēselēm.

Māra Martinsons, Mazsalacas baptistu draudzes locekle

ZIŅAS DRAUDZĒM

UZŅĒMŠANA STUDIJĀM
BALTIJAS PASTORĀLAJĀ
INSTITŪTĀ

BALTIC
PASTORAL
INSTITUTE

Aicinām pieteikties mūsu draudžu vīrus un jaunekļus studijām
BPI 2012. gada grupā.

Pieteikšanās: zvanot BPI Programmu administratorei Norai Rautmanei
pa tālruni 27702028 vai rakstot uz epastu: bpi@lbds.lv līdz šī gada
30. novembrim.

Studiju kandidātiem, kas būs kontaktējušies ar N. Rautmani, tiks nosūtīta
pieteikuma anketa, rekomendācijas vēstules forma, kā arī jautājumi,
uz kuriem kandidātiem būs jāatbild rakstiski.

BPI ATVĒRTO DURVJU DIENA

**Sestdien, 5. novembrī no plkst. 10-17 BPI telpās Savienības namā Rīgā,
Lāčplēša ielā 37 notiks BPI atvērto durvju diena.**

Atvērto durvju dienas mērķis ir palīdzēt mūsu draudžu brāļiem izprast garīgās
kalpošanas būtību, skaidrāk saprast savu acinājumu uz šo kalpošanu, kā arī
iepazīstinot ar BPI studiju programmu, rosināt viņus uzsākt studijas BPI.

Aicināti visi vīri, kurus interesē Baltijas Pastorālā institūta darbība, apmācība
un kalpošana. **Pieteikšanās:** zvanot BPI Programmu administratorei Norai
Rautmanei pa tālruni 27702028 vai rakstot uz epastu: bpi@lbds.lv

EIROPAS BAPTISTU FEDERĀCIJAS TIKŠANĀS IZRAĒLĀ

Eiropas Baptistu federācijas (EBF) padomes sēde šogad notika Betlēmē un
ģenerālpadome – Nācāretē, Izraēlā. Abās tikšanās reizēs piedalījās Eiropas
Baptistu Sieviešu apvienības prezidente Līvija Godiņa. Ģenerālpadomē LBDS
pārstāvēja bīskaps Pēteris Sproģis.

EBF ģenerālpadomes dalībnieki Nācāretē

Šogad galvenā tēma bija palestīniešu un ebreju bibliska samierināšanās
Izraēlā, ko prezentēja organizācija "Musalaha". Lai gan Betlēmi un Nācāreti
šķir trīs stundu brauciens, tās ir ļoti atšķirīgas vietas gan dabas, gan dzīves,
gan politiskā ziņā. Betlēme ir tuvu Jeruzālemei, tomēr palestīnieši nedrīkst
tajā iet. Sarežģītā cīņa starp Izraēli un Palestīnu rada neiedomājamas
grūtības kristiešiem.

Betlēmē tikāties ar Palestīnas ticīgajiem – mācītājiem, vadītājiem un viņu
dzīvesbiedrēm. Šī tikšanās viņiem bija liels iedrošinājums. Viņu izmisīgs
lūgums bija: neaizmirstiet mūs savās lūgšanās!

Eiropas Baptistu federācijas (EBF) ģenerālpadomes laikā, kas no 21. līdz
25. septembrim notika Nācāretē, par tās jauno prezidentu kļuva 63 gadus
vecais **Hanss Guderians** (Hans Guderian, Vācija). H. Guderians, bijušais
EBF viceprezidents, amata pilnvaras pārņēma no Valērija Ghiletči (Valeriu
Ghiletchi), moldāvu teologa un parlamenta locekļa. H. Guderians ir Berlīnes
– Oberšnēvādes baptistu draudzes mācītājs, iepriekš kalpojis par mācītāju
Minhenē un Augsburgā, bijis "Home Mission of the Union of Evangelical Free
Churches" konsultants. 1996.-2000. gadam viņš bija Eiropas Baptistu misijas
(tagad "EBM International") ģenerālsekretārs. Svinīgā dievkalpojuma laikā

H. Guderians teica, ka EBF nav ne Eiropas mēroga
"superbaznīca", nedz arī tikai nacionālo baznīcu
apvienību piedēklis. Viņaprāt, EBF ir "Dieva draudzes,
kas pārvar robežas, valodas un kultūras". Viņš uzskata,
ka EBF saskaras ar trim izaicinājumiem. Pirmkārt,
sekularizācija skar ne vien Rietumeiropu, bet arī
Austrumeiropu un Tuvo Austrumus. Daudzās draudzēs
ļaudis vairs nesagaida, ka Dievs darbosies. Otrkārt,
daudzās valstīs izplatās jauna veida nacionālisms.
Baptisti nevajadzētu nošķirties vienam no otra bailēs,
bet gan sargāt savu vienotību. Treškārt, Guderians
norādīja uz pieaugošu netaisnību Eiropas valstīs.
Baptistu uzdevums ir palīdzēt nabadzīgajiem un
apspētajiem.

Par jauno EBF viceprezidentu kļuva Otniels Bunaciū
(Otniel Bunaciū, Rumānija), Rumānijas Baptistu
savienības prezidents. Rumānijas Baptistu savienība
ar 99 000 locekļiem un vairāk nekā 1 700 draudzēm
ir viena no lielākajām EBF locekļēm. EBF apvieno 55
nacionālās savienības ar vairāk nekā 800 000 locekļu.

Lūgsim Dievu par Izraēlas un Palestīnas kristiešiem.
Lūgsim par mieru Tuvajos Austrumos. Lūgsim par EBF
jauno vadību.

Eiropas Baptistu federācijas pārstāvis **Klauss Roslers**
Eiropas Baptistu Sieviešu apvienības prezidente
Līvija Godiņa

THE GLOBAL LEADERSHIP SUMMIT

VADĪTĀJU KONFERENCE 2011

11.-12. novembris, Rīga, Latvija

www.glslatvija.lv

**Pārmaiņas draudzē, organizācijā un sabiedrībā
sākas ar pārmaiņām tās vadītājos.**

Vadītāju konference GLS mobilizē dažādus
pasaules līmeņa vadības speciālistus, lai tie
apmācītu, iedrošinātu, dalītos pieredzē un
izaicinātu ikvienu vadītāju. GLS video konferences
ik gadu notiek vairāk nekā 70 pasaules valstīs, un
šogad – pirmo reizi arī Latvijā.

GLS konferencē Rīgā runās mācītāji Bils Haibelss
un Tims Kellers, biznesa analītiķis, bestselleru
autors Džims Kolinss, draudžu tīkla *North Point
Ministries* dibinātājs Endijs Stenlijs, bijušais
General Electric Company priekšsēdētājs Džeks
Velčs, organizācijas *International Justice Mission*
prezidents Gerijs Hogens un rokgrupas U2 solists
Bono.

**GLS norisināsies 11. – 12. novembrī draudzes
„Labā Vēsts” telpās Rīgā, Ūnijas ielā 99.**

Vislielākie ieguvēji šajā konferencē būs tie
vadītāji, kuri ieradīsies kopā ar savu komandu
un lekcijās dzirdētās idejas uzreiz varēs likt lietā,
izvērtējot situāciju savā draudzē, uzņēmumā vai
organizācijā, pieņemot lēmumus un nospraūžot
mērķus nākotnei.

Pieteikšanās

tāl. 67284452

mob. 29368831

e-pasts: GLSLatvija@gmail.com

web: www.glslatvija.lv

novembris

1

Pateiksimies un lūgsim katrs par savu draudzi, par mācītāju un viņa ģimeni un pārējiem draudzes vadītājiem.

2

Pateiksimies un lūgsim par Nīderlandes Baptistu draudžu savienību. Tā apvieno 80 draudzes un 11 839 to locekļus.

3

Pateiksimies Dievam par nozīmīgo darbu, ko dara izdevniecība „Amnis”, un lūgsim arī turpmāk gudrību un izturību izdevniecības direktoram Edgaram Godiņam un darbiniekiem. Lūgsim, lai Dievs arī turpmāk ik dienas dod prieku strādāt ar apziņu, ka šis darbs daudziem nesīs cerības gaismu.

4

Lūgsim par Garīdznieku brālību. Pateiksimies par Garīdznieku brālības vadītāju Pēteri Eisānu un viņa ģimeni. Lūgsim lai Dievs dod atjaunotu spēku un nodošanos kalpošanai un vienotību mācītāju vidū.

5

Pateiksimies un lūgsim par Skrīveru draudzi. Lūgsim pēc Dieva stiprinājuma draudzē, lai Dievs dod draudzei Viņa aicinātu un izredzētu garīdznieku.

6

Starptautiskā Lūgšanu diena par vajāto draudzi. Visā pasaulē ir vairāk nekā 200 miljonu kristieši, kas cieš ticības dēļ. Lūgsim, lai vajātajiem Dievs dod spēku palikt stipriem ticībā, un viņi spētu piedot vajātajiem. Lūgsim, lai šīs kristiešu ģimenes tiek pāri zaudējuma un vientuļības sāpēm un paliktu stipras ticībā un cerībā.

7

Pasaules Baptistu sieviešu Lūgšanu diena. Pateiksimies un lūgsim par sieviešu kalpošanu draudzēs un par sievietēm pasaulē, kas cieš no nabadzības, vardarbības un pazemojumiem.

8

Pateiksimies un lūgsim par Subates draudzi, tās mācītāju Juri Grigu un viņa ģimeni. Lai Dievs dod draudzei vienprātību un gudrību izprast vienam otru, kā arī aizniegt apkārtnes iedzīvotājus ar Evanģēlija vēsti.

9

Pateiksimies un lūgsim par Polijas Baptistu asociāciju. Tā apvieno 83 draudzes un 4 871 draudžu locekļus.

10

Pateiksimies un lūgsim par Skrundas draudzi, par sludinātāju Andri Gerdenu un viņa ģimeni. Lai Dievs svētī draudzi un dod tai jaunu degsmi un nodošanos Viņam, lai ikviens dzīvotu pēc Viņa prāta savā ikdienas dzīves ritumā.

11

Lāčplēša diena. Lūgsim par Latvijas valsti, par mūsu valsts armijas karavīriem un viņu ģimenēm. Lai Dievs dod mieru un satiecību Latvijā un pasaulē. Lūgsim par Global Leadership Summit vadītāju konferenci, kas šajās dienās notiek Latvijā, lai Dievs uzrunā un izaicina Latvijas dažādu jomu un līmeņu vadītājus.

11.-12. novembris. GLS vadītāju konference Rīgā, Ūnijas ielā 99, draudzes “Labā Vēsts” telpās. Vairāk informācijas: www.glslatvija.lv.

12

Lūgsim par Latvijas draudzēm, kurās nav garīdznieku, – par Aizviķu, Alūksnes, Inčukalna, Jelgavas, Limbažu, Madonas, Nurmižu, Mālpils, Piltenes, Rucavas, Skrīveru, Talsu un Valdemārpils – Ārlavas draudzēm.

13

Lūgsim par misijas darba attīstību mūsu draudzēs. Aizlūgsim par apdzīvotām vietām mūsu draudžu apkārtnē. Lūgsim gudrību aizniegt tur dzīvojošos ļaudis.

AINAŽU DRAUDZE

Pikst. 11:00 Draudzes 20. gadasvētki. Viesis: Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis.

14

Pateiksimies un lūgsim par LBDS Teoloģiskās komisijas vadītāju Dr. Ilmāru Hiršu un viņa ģimeni.

15

Lūgsim par Moldovas Kristiešu evaņģēlisko baptistu draudžu savienību, kurā apvienojušās 490 draudzes ar 20 400 to locekļiem.

16

Pateiksimies un lūgsim par kapelānu kalpošanu un šī darba attīstību. Lūgsim par kapelāniem, kas kalpo armijā, slimnīcās, cietumos un paliatīvajā aprūpē.

17

Pateiksimies un lūgsim par Talsu draudzi. Aizlūgsim par kristībām, kas notiks decembrī un kristību kandidātiem. Lūgsim par draudzes nozaru sekmīgu attīstību un katra Talsu draudzes apmeklētāja garīgu attīstību, kļūstot arvien līdzīgākiem mūsu Kungam Jēzum Kristum. Lūgsim un pateiksimies par mācītāja Aivara Šķubura 32 nokalpotajiem gadiem draudzē un 70 mūža gadiem. Lūgsim Dieva gudrību un vadību jauna garīdznieka aicināšanai kalpošanai draudzē.

18

Latvijas Republikas proklamēšanas diena. Pateiksimies un lūgsim par Latvijas tautu, valsti un valdību. Aizlūgsim, lai mūsu valsts pilsoņi un iedzīvotāji būtu tie, kas Latviju ceļ un par to rūpējas.

19

Lūgsim Dieva gādību maznodrošinātajiem Latvijas iedzīvotājiem. Lai Dievs sargā tos, kas ir nedrošībā par iztikšanu un savu nākotni. Lūgsim gudrību, lai šie cilvēki spētu ieraudzīt jaunas iespējas, kā uzlabot savu ekonomisko situāciju, un rastu cerību un mierinājumu pašlīdībā uz Dievu.

20

Mirušo piemiņas (Mūžības) svētdiena. Lūgsim par tiem, kas zaudējuši tuviniekus un draugus šī gada laikā. Lūgsim mierinājumu un iepriecinājumu ikvienam – mātēm, tēviem, dēļiem un meitām, sievietēm un vīriem, brāļiem un māsām.

TALSU DRAUDZE

Pikst. 11:00 Pateicības dievkalpojums, kas veltīts mācītāja Aivara Šķubura 32 kalpošanas gadiem Talsu draudzē un 70. jubilejai.

21

Lūgsim par Muzikālās kalpošanas apvienības darbu. Pateiksimies un lūgsim par muzikālo kalpošanu mūsu draudzēs. Lūgsim svētību un izdošanos mūzikas kalpošanas vadītājiem un daļbniekiem ikvienā draudzē.

22

Pateiksimies un lūgsim par Rumānijas Baptistu savienību ar 1 722 draudzēm un 98 672 draudžu locekļiem.

23

Lūgsim, lai Dievs ved pie ticības Kristum mūsu ģimenes locekļus, tuviniekus, kaimiņus, kolēģus un nejausi satiktus cilvēkus, kas Viņu vēl nepazīst. Lūgsim, lai Dievs stiprina mūsu ticību un dod spēku sekot Viņa aicinājumam vienmēr.

novembris

24

Pateiksimies un lūgsim par Tilžas draudzi, tās sludinātāju Kasparu Doni un viņa ģimeni. Lūgsim par evaņģelizācijas darbu Tilžā un tās apkārtnē, lai Svētais Gars uzrunā un pārliecina cilvēkus. Lai cilvēki atsaucas Evaņģēlijam, kļūst par Kristus mācekļiem un vadītājiem. Lūgsim par evaņģelizācijas un mācekļības darbu ar internātskolas un vietējiem bērniem un jauniešiem. Lai bērni un jaunieši atsaucas Evaņģēlijam, lai Svētais Gars aizskar un uzrunā šo bērnu un jauniešu vecākus. Lai atsaucas cilvēki, kas ir gatavi kalpošanai. Lūgsim, lai Dievs palīdz sakārtot draudzes īpašumu uzturēšanas un remonta darbus, dod cilvēkus šim darbam.

26

Lūgsim par Kristīgās vadības koledžu. Lai Dievs vada jaunu, efektīvu programmu izstrādē. Lūgsim, lai mācību darbs nes augļus gan koledžas vadītājiem un pasniedzējiem, gan studentiem.

27

Adventes 1.svētdiena. Lūgsim par cilvēkiem, kas šodien apmeklē dievkalpojumus Latvijas baznīcās. Lūgsim, lai ikkatrs no mums rastu iespēju pasludināt Labo vēsti saviem līdzcilvēkiem un iepriecināt viņus.

LIEPĀJAS CIĀNAS DRAUDZE

Pikst. 16:00 Liepājas Ciānas draudzē notiks LBDS bīskapam un mācītājam Jānim Tervitam veltīts atceres dievkalpojums. Pricēsimies par jūsu piedalīšanos!

RĪGAS SEMINĀRA DRAUDZE

Pikst. 11:00 Draudzes 18. (89.) gadaspvētki.

Viesi: sludinātājs Andis Smelte un Dundagas draudzes dziedātāji.

BAUSKAS DRAUDZE

Pikst. 12:00 Draudzes 20. gadaspvētki.

25

Lūgsim par jauniešiem mūsu draudzēs. Lūgsim pēc gudrības, degsmes un vienprātības starp draudzes mācītājiem un jauniešiem. Aizlūgsim par jaunām iecerēm, kā pasludināt Evaņģēliju mūsdienu jauniešiem saprotamā valodā, nepazaudējot pamatvērtības un patieso ticības pamatu – Jēzu Kristu.

ALFAS KONFERENCE

LBDS mācītājs Edgars Mažis, Ev. luteriskās baznīcas mācītājs Rinalds Grants, Romas Katoļu baznīcas priesteris Rihards Rasnacs un citi Alfas cilvēki aicina visus esošos un topošos Alfas kursu vadītājus un viņu komandas biedrus uz tikšanos 5. un 6. novembrī Āgenskalnā

baptistu dievnāmā Rīgā, Mārupes ielā 14. Jaunas idejas kalpošanai, īpašu stiprinājumu un atbalstu sniegs Šveices delegācija.

Speciālus seminārus Alfas komandām vadīs pastorātu un mazo grupu lietpratēji, laulību un ģimenes kalpošanas attīstības speciālisti, pieredzējuši slavēšanas vadītāji, pasniedzēji, kas stāstīs par darbu ar bērniem un par saiknes veidošanu ar apkārtējo sabiedrību.

Reģistrējoties līdz 31.oktobrim, konferences dalības maksa rīdziniekiem Ls 12, bet Rīgas viesiem – Ls 7.

Pieteikšanās notiek, sūtot e-pastu uz konference@alfakurss.lv

Informācija: www.alfakurss.lv un tālr. 20216655

ALFAS KONFERENCE

5.-6. novembris
Āgenskalns
Rīga

28

Pateiksimies un lūgsim par Tukuma draudzi un tās sludinātāju Dr. Juri Doveiko un viņa ģimeni. Lūgsim par dievnama ēkas nodošanu ekspluatācijā. Par lūgšanas kalpošanu, svētdienskolu, māsu pulciņu, slavēšanas kalpošanu, par draudzes padomi, atbildīgajiem un viņu ģimenēm. Lūgsim, lai draudzē var attīstīties sociālais darbs, kas palīdzētu evaņģelizācijā. Lūgsim par tiem, kas ir aizgājuši no draudzes, lai Dievs vada viņus atpakaļ. Lūgsim, lai draudze var nest pilsētā Kristus gaismu.

Lūgsim par LBDS mācītāju Laimnesi Pauliņu, lai Dievs vada viņu tālākajā kalpošanā.

29

Lūgsim par Māsu apvienību. Lūgsim par jaunievēlēto Baptistu sieviešu padomi un vadītāju Elītu Lapiņu un viņu ģimenēm. Lūgsim Dieva svētību nākamajam kalpošanas gadam un visiem iecerētajiem darbiem.

30

Aizlūgsim par Slovērijas Brālīgo baptistu savienību, kas apvieno 24 draudzes un 1 974 draudžu locekļus.

SVEICAM JUBILEJĀ!

14. novembrī sludinātājam, LNBS kapelānam Ruslanam Markevičam 30 gadi

28. novembrī mācītājam Pēterim Samoiličam 55 gadi (Rīgas Misiones un Rīgas Jaunā Evaņģēliskā draudze)

28. novembrī mācītājam Aivaram Šķuburam 70 gadi (Talsu draudze)

LĪDZJŪTĪBA

Jānis Dravnieks (17.12.1920. - 01.10.2011.)

Šā gada 1. oktobrī Dievs saucis Mūžībā Rīgas Mateja draudzes locekli Jāni Dravnieku (dz.1920. g.). Izsakām dziļu līdzjūtību bērniem un visai Dravnieku dzimtai, kā arī Rīgas Mateja draudzei.

BĪBELES LASĪŠANAS PLĀNS NOVEMBRIM

1. Mateja 20-21	16. Apustuļu darbi 1-3
2. Lūkas 18:15-19:48	17. Apustuļu darbi 4-6
3. Marka 11, Jāņa 12	18. Apustuļu darbi 7-8
4. Mateja 22, Marka 12	19. Apustuļu darbi 9-10
5. Mateja 23, Lūkas 20-21	20. Apustuļu darbi 11-12
6. Marka 13	21. Apustuļu darbi 13-14
7. Mateja 24	22. Jēkaba
8. Mateja 25	23. Apustuļu darbi 15-16
9. Mateja 26, Marka 14	24. Galatiešiem 1-3
10. Lūkas 22, Jāņa 13	25. Galatiešiem 4-6
11. Jāņa 14-17	26. Apustuļu darbi 17-18:18
12. Mateja 27, Marka 15	27. 1., 2. Tesalonīkiešiem
13. Lūkas 23, Jāņa 18-19	28. Apustuļu darbi 18:19-19:41
14. Mateja 28, Marka 16	29. 1. Korintiešiem 1-4
15. Lūkas 24, Jāņa 20-21	30. 1. Korintiešiem 5-8